

Штрихи до портрета студентського театр у "Факультет – F"

Драматичний гурток виник на історико-філологічному факультеті з часу його заснування. Так говорила його багаторічний керівник доцент кафедри української літератури Ольга Федорівна Ганич, ветеран війни, ветеран праці, нині покійна. Студенти-філологи та історики, які навчались в педагогічному з 1976 по 1980 роки, пам'ятають

Ольгу Федорівну і свою участь у постановках під її керівництвом. Це були вистави про війну та про Героїв II Світової.

У 1980-х роках гурток очолила Г.І.Радько, який діяв аж дотого моменту, коли на його основі сформувався студентський театр "Факультет – F" (1996р.), хоч скрутні у фінансовому плані часи дуже ускладнювали його роботу...

У 1999 році Наталія Василівна Хоменко (тодішній декан філологічного факультету, людина, яка багато хороших традицій продовжила або ж започаткувала) в розмові із Г.І. Радько наполягла: театр повинен діяти, незважаючи на що, і попросила її взяти на себе цю культуртрегерську місію. Спочатку було непросто. Режисером запросили працювати артиста обласного музично – драматичного театру імені М.В. Гоголя Олега Шеремета (1999р.), але з ним співпраця не склалася, хоча саме тоді О.Шеремет, І.Дудка та інші учасники придумали назву для театру, яка прижилася: оскільки філологічний факультет став базовим для нього, то й вирішили назвати "Факультет – F".

2001 року режисером театру став відомий у Полтаві актор Богдан Чернявський (працював лише рік), у 2002-му ми обходилися виключно своїми творчими силами. Успішний період студентського театру пов'язаний з ім'ям Галини Миколаївни Чернявської. Ця чудова жінка-режисер, і водночас прекрасна актриса, володіє талантом моделювання як зачісок для своїх акторів, так і одягу, і до сьогодні є художнім керівником «Театру на Павленках». Режисером нашого студентського театру Галина Миколаївна пропрацювала 11 років. За цей час театр розквітнув, для його вистав гостинно відкривав двері Будинок культури турбомеханічного заводу, допомагав міський будинок культури та обласний музично-драматичний театр. Театр більше звертався до нового, модерністичного, напряму,

бо був молодіжний.

Слід зауважити, що в театрі працювали і студенти іноземного відділення філологічного факультету, і представники інших факультетів. Склад трупі сягав кожного року приблизно п'ятнадцяти осіб. У виготовленні афіш значну допомогу надавав друг театру, творчий і талановитий Гліб Олексійович Кудряшов.

Варто відзначити обдарованого і літературним, і драматичним, і артистичним хистом Ігоря Дудку, який створив сценарій "Мене потрібно вбити" за п'єсою Миколи Куліша «Маклена Граса».

Крім Ігоря Дудки, у цей період відзначались талантом Наталія Олефір, Наталія Кириєнко (нині вже доктор

філологічних наук, професор Віннікова Н.М., працює в Києві), Ірина Денисенко, Дмитро Купчення (тепер журналіст телеканалу "Лтава"), брати Сергій та Олександр Козлови, Дмитро Моргунов, Назіля Аббасова... Далі йде інше покоління учасників театру – Світлана Закоłodна, Світлана Кайдалова, Наталія Кокоза, Олександра Зезекало, Юлія Зірка (не полишає і сьогодні сценічну творчу діяльність), Наталія Кириї, В'ячеслав Джиган, Аліна Вожегова, Віра Чиж (відома журналістка), Вікторія Приймак, Сергій Рибалко, Марина Борисенко, Віталій Улибін, Максим Дереча. Прикметно, що Аліна Вожегова та Віра Чиж посіли перше місце на Всеукраїнському конкурсі читців за краще прочитання творів Олени Теліги.

Якийсь час "Факультет – F" співпрацював із місцевим драматургом Оксаною Кравченко, як результат – постановка за її п'єсою "Ладо моє". Потім театр узявся донести глядачеві творчість В. Симоненка. Сценарій розробила Ганна Радько. Режисер вистави "Я воскрес, щоб із вами жити..." – Галина Чернявська. Ще була поставлена поема В. Симоненка «Тополя».

З цією виставою і ще з виставою "Безсмертний Шевченко" студентський театр виступав на багатьох заходах міста, на сцені турбомеханічного заводу. Користувалась популярністю п'єса польського автора трагікомедія "Мораль пані Дульської".

Є в репертуарі студентського театру і символічна поема

Олександра Олеся "Ніч на полонині". За цю роботу "Факультет – F" отримав відзнаку.

Студентський театр "Факультет – F", визнаний глядачами, на рівні з професійними театрами брався й за світову класику – «Так закінчилось літо», сценічні діалоги якого з прозового твору «Люсі Краун» виписав Ярослав Стельмах, не один театральний сезон ставилась на підмостках сцени Полтавського педагогічного та будинку культури турбомеханічного заводу. А ще театр звернувся до християнської етики і на однім із фестивалів презентував містерію "Христове воскресіння": "Любіть один одного, як я полюбив вас...". Галина Миколаївна, дочекавшись відповідного у професійному плані складу учасників театру (вокалістів), взялася за водевіль – і поставила! (за п'єсою В. Сологуба "Біда від ніжного серця"). Прикрасою вистави стала Катя Гаркот, співав і Віталій Улибін, і Сергій Рибалко.

Було б несправедливо, якби успіхи театру не мали відзнак і нагород. На обласних міжвузівських фестивалях-конкурсах "Студентська весна" здобував завжди Дипломи I-гоступеня за значний внесок у популяризацію українського мистецтва.

Усі здобутки театру архівовані фото, аудіо-й відеоматеріалами.

Наступним етапом роботи студентського театру є співпраця з режисером Оксаною Миколаївною Йосипенко. З нею театр став лауреатом Міжнародного конкурсу, вийшов на естрадні форми вираження, але все-таки класика жанру магічно притягувала і режисера. Жаль, що скоро Оксану Миколаївну запросили працювати у філармонію, і наш колектив знову самостійно, під керівництвом доцента кафедри української літератури Радько

Ганни Іванівни продовжив свою справу.

З'явилося нове покоління акторів: Віталій Шафрановський, Сергій Білоцерківець, Олександр Гриценко, Олена Білик, Юлія Шаповал, Володимир Терновий, Олександр Маслак, Катерина Кібенко, Марина Дубровська, Анастасія Надутік. За три роки було поставлено поему Бориса Олійника «Трубить Трубіж». До 100-річчя Олеся Гончара підготовлений поетичний спектакль «То був світ, в якому все відкривалось» за романом О. Гончара «Твоя зоря», який представили не тільки для студентів факультету філології та журналістики, а й студентам Дніпровської політехніки та учасникам Гончарівських читань цього навчального закладу, фрагмент вистави відтворила Катя Кібенко перед учасниками Міжнародної наукової конференції «Феномен Олеся Гончара в духовному просторі українства» (ПНПУ). Найновіша робота театру – постановка новели Олеся Гончара «За мить щастя». Оригінальна вона в тому, що вирішена сценічна дія

хореографічно. Робота сценариста, автора – постановника Радько Ганни знайшла розуміння в хореографа, керівника ансамблю сучасного балету «Марія» психолого-педагогічного факультету Марини Погребняк. Разом з талановитими танцівниками Євгеном Ляховичем та Веронікою Левакіною стало можливим реалізувати замисел керівника театру. Захоплення глядачів виставою у театрі імені М. В. Гоголя були нагородою акторам. Велика подяка режисеру обласного театру Владиславу Шевченку за надану допомогу. Робота вдалася.

Хочемо сказати про директора студентського театру – Г.І.Радько. Крім того, що вона є хорошим керівником, це ще й прекрасний організатор вистав, привітна і гарна жінка, яка завжди з радістю запрошує глядачів, ласкаво зустрічає їх... Дехто, бачачи на сцені гарну картинку, мало уявляє, скільки праці за нею, скільки душевної енергії й навіть сліз. А ця людина наділена Божим хистом і весь світ коло себе робить піднесеним, естетичним.

І, звичайно ж, окремо скажемо й про акторів театру: не міліє криниця душі нашої молоді, що б там не говорили! Маємо такі таланти! Пощастить тим школярам, яких навчатимуть випускники-театрالی. Бо вже ніколи не зможуть вони забути сцену, ту радість, щастя і стан задоволення після численних перемог, коли глядачі, затамувавши подих, дослухаються до кожного їх слова.

Тож нехай росте і процвітає "Факультет – F". Від усього нашого славнозвісного факультету філології та журналістики бажаємо його учасникам та керівникам наснаги, успіхів, побільше перемог та посмішок!

